

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2023. szeptember 14.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Az Európai Unió tagállamai, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti átadási eljárásról szóló megállapodás – Az 1. cikk (3) bekezdése – Alapvető jogok – A Norvég Királyság által kibocsátott elfogatóparancs végrehajtásának valamely tagállam általi megtagadása – A Norvég Királyság által ugyanazon személlyel szemben ugyanazon cselekmény miatt kibocsátott új elfogatóparancs – Egy másik tagállam általi vizsgálat – Az első elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának figyelembevétele”

A C-71/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2021. február 4-én érkezett, 2021. február 4-i határozatával terjesztett elő a

KT

ellen kibocsátott elfogatóparancs végrehajtására irányuló,

a **Sofiyska gradska prokuratura**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: P. G. Xuereb tanácselnök, L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), és T. von Danwitz bíró,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– Írország képviseletében M. Browne, A. Joyce és J. Quaney, meghatalmazotti minőségben, segítők: M. Gráinne BL,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z. és Kissné Berta R., meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében J. Schmoll, C. Leeb és A. Posch, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében S. Grünheid és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUSZ 6. cikk, az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 67. cikk (1) bekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 6. cikkének és 45. cikke (1) bekezdésének, illetve az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló – a Tanács által az Európai Unió nevében az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2014. november 27-i 2014/835/EU tanácsi határozattal (HL 2014. L 343., 1. o.) jóváhagyott, és 2019. november 1-jén hatályba lépett – megállapodás (HL 2006. L 292., 2. o.; a továbbiakban: az átadási eljárásról szóló megállapodás) 1. cikke (2) és (3) bekezdésének, továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJE) 8. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a hordalandi regionális ügyészség (Norvégia) által KT ellen kibocsátott elfogatóparancs Bulgáriában történő végrehajtásával kapcsolatos eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az átadási eljárásról szóló megállapodás

- 3 Az átadási eljárásról szóló megállapodás preambuluma szerint:

„Az Európai Unió,

egyrésztől, és

az Izlandi Köztársaság

és

a Norvég Királyság,

másrésztől,

a továbbiakban: »a Szerződő Felek«,

azzal az óhajjal, hogy javítsák az Európai Unió tagállamai, valamint [az Izlandi Köztársaság] és [a Norvég Királyság] közötti, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést, az egyéni szabadság védelmét szolgáló szabályok sérelme nélkül,

figyelembe véve, hogy a Szerződő Felek között jelenleg fennálló kapcsolatok szoros együttműködést tesznek szükségessé a bűnözés elleni küzdelem terén,

kifejezve a kölcsönös bizalmat jogrendszerük felépítése és működése iránt, valamint aziránt, hogy valamennyi Szerződő Fél képes tisztességes bírósági eljárás biztosítására,

figyelembe véve, hogy az [Izlandi Köztársaság] és [a Norvég Királyság] kifejezte az óhaját, hogy olyan megállapodást kíván kötni, amely lehetővé teszi számára a gyanúsítottak és elítéltek átadására irányuló, az Európai Unió tagállamaival folytatott intézkedések előmozdítását, továbbá a tagállamokkal folytatott átadási eljárás alkalmazását,

[...]

4 E megállapodás 1. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen szól:

„(1) A Szerződő Felek vállalják az egyrészt a tagállamok, másrészt a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság között a büntetőeljárások lefolytatása vagy a büntetés-végrehajtás céljából folytatott átadási eljárás javítását, e megállapodás rendelkezéseivel összhangban, minimumszabályokként figyelembe véve az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló, 1996. szeptember 27-i egyezményben foglalt feltételeket.

(2) A Szerződő Felek e megállapodás rendelkezéseivel összhangban vállalják annak biztosítását, hogy az egyrészt a tagállamok, másrészt a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti kiadási rendszer az e megállapodás feltételeinek megfelelő elfogatóparancs alapján végrehajtott átadási mechanizmuson alapuljon.

(3) E megállapodás nem módosíthatja az [EJEE-ben] foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának köteleességét, vagy valamely tagállam igazságügyi hatósága általi végrehajtás esetén az [EU-Szerződés] 6. cikkében említett elveket.”

5 Az említett megállapodás 2. cikkének (5) bekezdése szerint:

„»Elfogatóparancs«: valamely államban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik állam büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.”

6 Ugyanezen megállapodás 4–8. cikke tartalmazza az elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának okait, valamint azokat a feltételeket, amelyekhez az elfogatóparancs végrehajtása köthető.

7 Az átadási eljárásról szóló megállapodás 4. cikkének 2. pontja szerint:

„Az államok a végrehajtó igazságügyi hatóságot az elfogatóparancs végrehajtása megtagadására kötelezik a következő esetekben:

[...]

2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére áll azon információ, hogy a keresett személyt az egyik állam ugyanazon cselekmények miatt jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélkező állam joga szerint az már nem hajtható végre;

[...]

8 E megállapodás 34. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„Hatálybalépésétől kezdve az államok és harmadik államok kapcsolatában történő alkalmazásuk sérelme nélkül ez a megállapodás lép az egyrésztől [a Norvég Királyság] és [az Izlandi Köztársaság], másrésztől a tagállamok közötti kapcsolatokban a kiadatás terén alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:

a) az 1957. december 13-i európai kiadási egyezmény, ennek 1975. október 15-i kiegészítő jegyzőkönyve, 1978. március 17-i második kiegészítő jegyzőkönyve, valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek a kiadatással kapcsolatos, a 2003-as jegyzőkönyv hatálybalépését követően módosításra kerülő rendelkezései;

[...]

A 2002/584/IB kerethatározat

9 A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat) 1. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

(2) A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.

(3) E kerethatározat nem érinti az [EUSZ] 6. [cikkben] biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.”

10 A 2002/584 kerethatározat 3–5. cikke tartalmazza az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának okait, valamint azokat a feltételeket, amelyekhez az európai elfogatóparancs végrehajtása köthető.

11 A kerethatározat 3. cikkének 2. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága (a továbbiakban: »végrehajtó igazságügyi hatóság«) az alábbi esetekben tagadja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

[...]

2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte, feltéve hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélkező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre;

[...]

12 Az említett kerethatározat 31. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„2004. január 1-jétől – a tagállamok és harmadik államok viszonylatában történő alkalmazásuk sérelme nélkül – ez a kerethatározat lép a tagállamok közötti viszonylatban a kiadatás terén alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:

a) az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény, ennek 1975. október 15-i kiegészítő jegyzőkönyve, 1978. március 17-i második kiegészítő jegyzőkönyve, valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek a kiadatással kapcsolatos rendelkezései;

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 A gyermekeivel együtt Bulgáriában élő KT ellen Norvégiában büntetőeljárás van folyamatban a Norvégia területén elkövetett, az eljárást lefolytató hatóságok által a norvég társadalombiztosítási rendszer kárára elkövetett többrendbeli csalásnak minősített cselekmények miatt.
- 14 E büntetőeljárás keretében az illetékes norvég hatóság 2018. július 26-án elfogatóparancsot bocsátott ki KT-vel szemben, amelyet a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) rögzítettek.
- 15 2019. november 25-én KT-t a Lengyelországba történő belépésekor a SIS-ben rögzített figyelmeztető jelzés alapján elfogták.
- 16 2019. november 27-én az illetékes norvég hatóság elfogatóparancsot bocsátott ki az átadási eljárásról szóló megállapodás alapján.
- 17 2020. január 15-én a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) e megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását, mivel úgy ítélte meg, hogy KT norvég hatóságoknak történő átadása az EJEE 8. cikkének megsértését eredményezné. E bíróság szerint az átadás azzal a következménnyel járna, hogy a gyermekeket nevelőcsaládnál kellene elhelyezni, ami az apjukkal való kapcsolat végérvényes megszakadásához vezetne. Az említett bíróság továbbá úgy vélte, hogy a norvég hatóságok a szóban forgó büntetőeljárás keretében a Bolgár Köztársasággal büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés más formáit is igénybe vehetik.
- 18 Az illetékes ügyészség által e határozattal szemben benyújtott fellebbezés vizsgálatát a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság, Lengyelország) 2020. február 24-én további intézkedés nélkül lezárta.

- 19 2020. március 10-én KT-t a Bulgáriába való belépésekor a vele szemben továbbra is fennálló, az elfogására irányuló SIS figyelmeztető jelzés alapján letartóztatták.
- 20 2020. március 12-én a Hordaland, Sogn og Fjordane regionális ügyészség (Norvégia) új elfogatóparancsot bocsátott ki KT ellen ugyanazon büntetőeljárással összefüggésben és ugyanazon indokok alapján, mint amelyek alapján a 2019. november 27-i elfogatóparancsot is kibocsátották.
- 21 2020. március 16-án a Sofiyska gradska prokuratura (szófiai városi ügyészség, Bulgária) a 2020. március 12-én kibocsátott elfogatóparancs végrehajtása iránti kérelemmel fordult a Sofiyski gradski sadhoz (szófiai városi bíróság, Bulgária), a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 22 Ebben az összefüggésben e bíróság egyrészt azt a kérdést teszi fel, hogy ugyanazon személlyel szemben ugyanazon büntetőeljárás keretében több elfogatóparancs is kibocsátható-e.
- 23 E tekintetben kifejti, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodás rendelkezései és a 2002/584 kerethatározat vonatkozó rendelkezései közötti hasonlóságra tekintettel elképzelhető a 2018. július 25-i AY (Elfogatóparancs – Tanú) ítélet (C-268/17, EU:C:2018:602) analógia útján történő alkalmazása, amely ítéletben a Bíróság erre a kérdésre igennel válaszolt. Megjegyzi azonban, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügytől eltérően az alapügyben szóban forgó két elfogatóparancsot az érintett büntetőeljárás ugyanazon szakaszában bocsátották ki. Ezenkívül e megállapodás nem tartalmaz az e kerethatározatnak az európai elfogatóparancs végrehajtásának kötelezettségére vonatkozó 1. cikke (2) bekezdésével egyenértékű rendelkezést.
- 24 E bíróság másrészt arra keresi a választ, hogy milyen esetleges hatása van annak, hogy valamely tagállam bírósága korábban megtagadta a Norvég Királyság által ugyanazon büntetőeljárás keretében ugyanazon keresett személlyel szemben kibocsátott elfogatóparancs végrehajtását.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság hozzáteszi, hogy KT egészségi állapota ingatag, és több alkalommal kórházba kellett szállítani.
- 26 Ilyen körülmények között a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
  - „1) Az [...] átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései lehetővé teszik-e, hogy ugyanabban az ügyben büntetőeljárás lefolytatása céljából újabb elfogatóparancsot bocsássonak ki olyan személlyel szemben, akinek az Európai Unió valamely tagállama általi átadását a megállapodásnak – az [EUSZ] 6. cikkével és az [EJEE] 8. cikkével összefüggésben értelmezett – 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadták?
  - 2) Az [...] átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdésében, az [EUMSZ] 21. cikkének (1) bekezdésében és 67. cikkének (1) bekezdésében, valamint [a Charta] 6. cikkében és 45. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések lehetővé teszik-e, hogy az a tagállam, amelyhez elfogatóparancsot nyújtottak be, abban az ügyben, amelyben egy másik tagállam megtagadta ugyanazon személy, ugyanazon tényállás miatti büntetőeljárás lefolytatása céljából történő átadását, ismételten határozatot hozzon azt követően, hogy a keresett személy élt a szabad mozgáshoz való jogával, és abból az államból, amelyben az átadást megtagadták, abba az államba költözött, amelyhez az újabb elfogatóparancsot benyújtották?”

A Bíróság előtti eljárásról

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján kérte a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi eljárásban történő elbírálását.
- 28 2021. február 22-i határozatával a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy e kérelemnek nem kell helyt adni, mivel az eljárási szabályzat 107. cikkében előírt sürgősség feltételei nem teljesülnek.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 29 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha a keresett személlyel szemben egymást követően több elfogatóparancsot bocsátanak ki az ezen megállapodásban részes valamely államnak történő átadása céljából, mégpedig azt követően, hogy az e személlyel szemben kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását az említett megállapodásban részes valamely másik állam megtagadta.
- 30 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodás rendelkezései nagyon hasonlítanak a 2002/584 kerethatározat megfelelő rendelkezéseihez (2020. április 2-i Ruska Federacija ítélet, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 74. pont).
- 31 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy e megállapodás egyetlen rendelkezése sem zárja ki, hogy valamely személlyel szemben több egymást követő elfogatóparancsot bocsássanak ki, még akkor sem, ha az e személlyel szemben kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását megtagadták.
- 32 Ezenkívül az említett megállapodás 1. cikkének a megállapodás preambulumaival összefüggésben értelmezett (1) és (2) bekezdéséből kitűnik, hogy e megállapodás célja az egyrészről a tagállamok, másrészről a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés javítása és meggyorsítása egy olyan átadási mechanizmus révén, amely az ezen államok közötti szoros együttműködésen, valamint azon a kölcsönös bizalmon alapul, amelyet az említett államok egymás jogrendszereinek felépítése és működése, valamint a tisztességes eljárás biztosítására való képessége iránt kifejezésre juttattak.
- 33 Egyébiránt az átadási eljárásról szóló megállapodás 34. cikkének (1) bekezdése a 2002/584 kerethatározat 31. cikkének (1) bekezdéséhez hasonlóan kimondja, hogy e megállapodás az egyrészről a tagállamok, másrészről a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti kapcsolatokban a megállapodás által felsorolt egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe lép, amelyek között szerepel többek között az 1957. december 13-án Párizsban aláírt európai kiadatási egyezmény.
- 34 Az említett megállapodás által előírt átadási rendszer célja ily módon – e kerethatározathoz hasonlóan – az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadása egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése, az ugyanezen megállapodásban részes államok közötti

- igazságügyi együttműködés megkönnyítése és meggyorsítása, valamint az azon keresett személy büntetlensége elleni küzdelem, aki más államban tartózkodik, mint ahol állítólagosan bűncselekményt követett el.
- 35 Márpedig annak szisztematikus megtiltása, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodásban részes állam kibocsátó hatósága új elfogatóparancsot bocsásson ki abban az esetben, ha az e megállapodásban részes másik állam megtagadja az első elfogatóparancs végrehajtását, veszélyeztetné az említett megállapodás által létrehozott átadási rendszer hatékonyságát, és azzal a veszéllyel járna, hogy büntetlenül maradnak az igazságszolgáltatás elől menekülő személyek.
- 36 Így az ilyen kibocsátás szükségesnek bizonyulhat, különösen azt követően, hogy a korábbi elfogatóparancs végrehajtását akadályozó tényezők elhárultak, vagy ha az ezen elfogatóparancs végrehajtását megtagadó határozat nem felelt meg az átadási eljárásról szóló megállapodásnak, annak érdekében, hogy a keresett személy átadására irányuló eljárást lefolytassák, ily módon elősegítve az említett megállapodás által követett, a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló célkitűzés megvalósítását (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 141. pont).
- 37 Ezzel szemben, elsősorban meg kell állapítani, hogy az említett megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a megállapodás nem érinti az EJEE-ben foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét, vagy valamely tagállam igazságügyi hatósága általi végrehajtás esetén az EUSZ 6. cikkben említett elveket, amely többek között a Chartában foglalt alapvető jogokra utal.
- 38 Ebből következik, hogy a Chartában rögzített alapvető jogok megsértésének veszélye lehetővé teheti a végrehajtó igazságügyi hatóság számára, hogy kivételesen és megfelelő vizsgálatot követően az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadja az elfogatóparancs végrehajtását (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 72. pont).
- 39 Ennélfogva a kölcsönös bizalom és a jelen ítélet 32. pontjában felidézett, bűnözés elleni szoros együttműködés elvével összeegyeztethetetlen az olyan elfogatóparancs kibocsátása, amelynek végrehajtása a Charta megsértését eredményezné, és amelynek végrehajtását a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az előző pontban kifejtett feltételek mellett meg kellene tagadnia (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 142. pont).
- 40 Ennélfogva a kibocsátó igazságügyi hatóság a körülmények megváltozása hiányában nem bocsáthat ki új elfogatóparancsot valamely személlyel szemben azt követően, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadta az e személlyel szemben kibocsátott korábbi elfogatóparancs végrehajtását az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdésében előírtakkal összhangban (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 143. pont).
- 41 Másodsorban, mivel az elfogatóparancs kibocsátása a keresett személy letartóztatását eredményezheti, és ennélfogva sértheti e személy személyi szabadságát, az elfogatóparancs kibocsátását kilátásba helyező igazságügyi hatóság feladata annak vizsgálata, hogy ennek kibocsátása arányos-e (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 144. pont).

- 42 E vizsgálat keretében ezen igazságügyi hatóságnak többek között figyelembe kell vennie a keresett személy elleni büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény jellegét és súlyát, a vele szemben korábban kibocsátott elfogatóparancs vagy elfogatóparancsok e személyre gyakorolt következményeit, illetve az esetleges új elfogatóparancs végrehajtásával kapcsolatos kilátásokat (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 145. pont).
- 43 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, ha a keresett személlyel szemben egymást követően több elfogatóparancsot bocsátanak ki az ezen megállapodásban részes valamely államnak történő átadása céljából, mégpedig azt követően, hogy az e személlyel szemben kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását az említett megállapodásban részes valamely másik állam megtagadta, feltéve hogy az új elfogatóparancs végrehajtása nem eredményezné e rendelkezés megsértését, és hogy az új elfogatóparancs kibocsátása arányos.

A második kérdéstről

- 44 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodást, az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdését és az EUMSZ 67. cikk (1) bekezdését, valamint a Charta 6. cikkét és 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam az elfogatóparancs végrehajtását kizárólag azzal az indokkal tagadja meg, hogy egy másik tagállam megtagadta az Izlandi Köztársaság vagy a Norvég Királyság által ugyanazon személlyel szemben és ugyanazon cselekmények miatt kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását.
- 45 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy kétségtelenül az átadási eljárásról szóló megállapodás nem tartalmaz a 2002/584 kerethatározatnak az európai elfogatóparancs végrehajtásának kötelezettségére vonatkozó 1. cikkének (2) bekezdésével egyenértékű rendelkezést.
- 46 Mindemellett, amint az a jelen ítélet 32–34. pontjában megállapításra került, az e megállapodás által előírt átadási rendszer célja – e kerethatározathoz hasonlóan – az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadása egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése, az egyrészt a tagállamok, másrészt pedig az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti igazságügyi együttműködés megkönnyítése és meggyorsítása, valamint az azon keresett személy büntetlensége elleni küzdelem, aki más államban tartózkodik, mint ahol állítólagosan bűncselekményt követett el.
- 47 Ezenkívül az említett megállapodás felépítése megegyezik az említett kerethatározatával, és a 4–8. cikkében – a kerethatározat 3–5. cikkéhez hasonlóan – felsorolja az elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának okait, valamint azokat a feltételeket, amelyekről az elfogatóparancs végrehajtása függővé tehető.
- 48 Ebből következik, hogy annak ellenére, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodás nem tartalmaz erre vonatkozó kifejezett rendelkezést, az e megállapodásban részes államok főszabály szerint kötelesek végrehajtani az említett megállapodásban részes másik állam által kibocsátott elfogatóparancsot, és csak az ugyanezen megállapodásból eredő indokok alapján tagadhatják meg az ilyen elfogatóparancs végrehajtását.

- 49 Közelebbről, amint arra a jelen ítélet 38. pontja emlékeztet, a Chartában rögzített alapvető jogok megsértésének veszélye lehetővé teheti a végrehajtó igazságügyi hatóság számára, hogy kivételesen és megfelelő vizsgálatot követően az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadja az elfogatóparancs végrehajtását.
- 50 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy olyan helyzetben, amikor a rendelkezésére álló objektív körülmények alapján nyomós és bizonyítékokkal alátámasztott okokból feltételezhető, hogy a keresett személy átadása e személyt a várható élettartama jelentős csökkenése, vagy egészségi állapota gyors, jelentős és orvosolhatatlan romlása tényleges veszélyének tenné ki, e rendelkezést is figyelembe kell venni (lásd analógia útján: 2023. április 18-i E. D. L. [Betegségen alapuló megtagadási ok] ítélet, C-699/21, EU:C:2023:295, 42., 50. és 52. pont).
- 51 Ezzel szemben az átadási eljárásról szóló megállapodás egyetlen rendelkezése sem írja elő az elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának lehetőségét arra az esetre nézve, ha az ugyanazon személyre és ugyanazon cselekményekre vonatkozó első elfogatóparancs végrehajtását az e megállapodásban részes valamely állam megtagadta.
- 52 Így meg kell állapítani, hogy a végrehajtó hatóságnak az elfogatóparancs végrehajtását megtagadó határozata nem tekinthető az említett megállapodás 4. cikkének 2. pontja értelmében vett olyan „jogerős elítélésnek”, amely egyedül alkalmas annak megakadályozására, hogy e személlyel szemben a kibocsátó államban ugyanazon cselekmény miatt büntetőeljárást folytassanak le, vagy más államban büntetőeljárás induljon.
- 53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy úgy kell tekinteni, hogy a keresett személyt a 2002/584 kerethatározat 3. cikkének 2. pontja értelmében – amely lényegében megfelel a megállapodás 4. cikke 2. pontjának – ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélték, amennyiben a büntetőeljárás következtében a büntetőjogi felelősségre vonhatóság véglegesen megszűnik, illetve amennyiben valamely tagállam igazságügyi hatóságai olyan határozatot hoztak, amelyben a gyanúsítottat jogerősen felmentették a terhére rótt cselekmények tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2010. november 16-i Mantello ítélet, C-261/09, EU:C:2010:683, 45. pont).
- 54 Márpedig az átadás iránti kérelem vizsgálata nem jelenti azt, hogy a végrehajtó állam büntetőeljárást indít az átadni kért személlyel szemben, és nem foglalja magában az ügy érdemi értékelését.
- 55 E körülmények között, noha valamely tagállam végrehajtó hatóságának az Izlandi Köztársaság vagy a Norvég Királyság által kibocsátott elfogatóparancs végrehajtását az átadási eljárásról szóló megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadó határozata kétségkívül éberségre kell hogy ösztönözze egy másik tagállam végrehajtó hatóságát, amikor ugyanezen tagállam ugyanezen személlyel szemben ugyanazon cselekmény miatt új elfogatóparancsot bocsát ki, e körülmény nem mentesítheti a második tagállam végrehajtó hatóságát azon kötelezettsége alól, hogy az átadási kérelmet megvizsgálja, és az elfogatóparancs végrehajtásáról határozatot hozzon.
- 56 Sem az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdéséből, illetve az EUMSZ 67. cikk (1) bekezdéséből, sem pedig a Charta 6. cikkéből vagy 45. cikkének (1) bekezdéséből nem vonható le ettől eltérő következtetés.
- 57 Az átadási eljárásról szóló megállapodás 2. cikkének (5) bekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy az „elfogatóparancs” fogalma e megállapodás értelmében olyan, az említett megállapodásban részes valamely államban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy az

ugyanezen megállapodásban részes valamely másik állam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

- 58 Ebből következik, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodásban előírt átadási mechanizmus célja az, hogy lehetővé tegye egy keresett személy elfogását és átadását annak érdekében, hogy az elkövetett bűncselekmény ne maradjon büntetlenül, és e személyt büntetőeljárás alá vonják, vagy e személy letöltse a vele szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetést (lásd analógia útján: 2022. június 30-i Spetsializirana prokuratura [A letartóztatásról szóló nemzeti határozatra vonatkozó információk] ítélet, C-105/21, EU:C:2022:511, 74. pont).
- 59 Az elfogatóparancs kibocsátása útján átadni kért személy letartóztatása ennél fogva szerves részét képezi az e megállapodásban előírt átadási rendszernek.
- 60 Márpedig, bár az ilyen ideiglenes letartóztatás a keresett személy szabad mozgáshoz való joga, valamint a szabadsághoz és a biztonsághoz való joga korlátozásának minősül, az ilyen letartóztatás indokoltnak bizonyulhat a büntetés e személy általi elkerülésének megakadályozására irányuló jogszerű cél eléréséhez, amely cél az EUSZ 3. cikk (2) bekezdésével összhangban az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség kontextusába illeszkedik, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása (lásd analógia útján: 2021. május 12-i Bundesrepublik Deutschland [Az Interpol vörös riasztása] ítélet, C-505/19, EU:C:2021:376, 86. pont).
- 61 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az átadási eljárásról szóló megállapodást úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam az elfogatóparancs végrehajtását kizárólag azzal az indokkal tagadja meg, hogy egy másik tagállam megtagadta az Izlandi Köztársaság vagy a Norvég Királyság által ugyanazon személlyel szemben és ugyanazon cselekmény miatt kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását.

A költségekről

- 62 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló – a Tanács által az Európai Unió nevében az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2014. november 27-i 2014/835/EU tanácsi határozattal jóváhagyott – megállapodás 1. cikkének (3) bekezdését**

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az, ha a keresett személlyel szemben egymást követően több elfogatóparancsot bocsátanak ki az ezen megállapodásban részes valamely államnak történő átadása céljából, mégpedig azt követően, hogy az e személlyel szemben kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását az említett megállapodásban részes valamely másik állam megtagadta, feltéve hogy az új elfogatóparancs végrehajtása nem eredményezné e rendelkezés megsértését, és hogy az új elfogatóparancs kibocsátása arányos.

- 2) Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló, az Európai Unió nevében a 2014/835 határozattal jóváhagyott megállapodást**

a következőképpen kell értelmezni:

azzal ellentétes, ha valamely tagállam az elfogatóparancs végrehajtását kizárólag azzal az indokkal tagadja meg, hogy egy másik tagállam megtagadta az Izlandi Köztársaság vagy a Norvég Királyság által ugyanazon személlyel szemben és ugyanazon cselekmény miatt kibocsátott első elfogatóparancs végrehajtását.

Aláírások